

Vejen til himmerigets sale?

Kære gudinde i tidens fløj, lær mig svaret på dette: Hvor er vejen til himmerigets sale?

Der er ingen vej, min kære. Du må blive, hvor du er. Der, netop der, hører du hjemme. Der er dit himmerige. Eller rettere, det er ikke dit, det er, og jo mindre der er af dig, jo mere åbenbares himmeriget.

Det er svaret. Himlens rige er lige her, hvor det altid har været. Er der en "vej", så er den: Opgiv dit jeg og al den emotion, som motiverer og driver jeg'et på dets færd i verden.

Du er der allerede - i stilheden, som fylder og konstituerer livet fra morgen til aften og natten med. Stilheden, som også er skønhed og glæde og i høj grad kærlighed uden krav.

Den kærlighed, som ikke vil noget med nogen eller noget, som blot er, som hviler i sig selv uden spørgsmål eller svar, livsstrømmens dybe kilde. Der er der godt at være. Du er fri for dig selv.

Der er du hinsides godt og ondt, og på en måde er du heller ikke. Livsstrømmen er og bruger dit navn i ny og næ. En uendeligt lille, betydningsløs krusning er det navn, som en gang repræsenterede dig. Du er intet.

Livet er - og dermed døden. De er ét. Forestillingen om, at de er adskilte, er jeg'ets dybeste illusion og fattigdom. Ja, den er selve fattigdommen, og ingen materiel rigdom kan udfylde tomrummet, kun dulme smerten.

Træd til side, forsvind, og himlens rige er overalt og i alt.